

[Frode Jakobsen.]
føler, så kan jeg godt sige, at så ville mit forhold til den alliance være rystet for bestandig.

Så galt er det ikke gået. Jeg indrømmer, at den socialdemokratiske dagsorden er en stærk udtalelse for en regering, men den er et tilbageskridt i forhold til, hvad socialdemokratiet har sagt som opposition. Socialdemokratiets sidste kongres vedtog støtte til frihedsbevægelser. I samme forbindelse nævnedes den dem, der kæmper i Vietnam, som en national frihedsbevægelse. Det betyder, at vi har tilsagt dem støtte. Men den dagsorden, der foreligger, er tvetydig. Der er da også fra alle sider blevet afæsket en forklaring: hvad betyder „udenforstående“? Kræver man også, at de vietnamesere, der bor nord for den 17. breddegrad, ikke må deltage i kampen for deres fædrelands befrielse? Det er ét land, det er ét folk. Hvis jeg ikke får et tilfredsstillende svar, kan jeg ikke stemme for denne dagsorden.

Der er endnu en grim skønhedsplet på den. Det virker ubehageligt med bekymringer for nogle hundrede amerikanske krigsfanger, som er fanger, fordi de har spredt død og ødelæggelse over uskyldige byer, når der samtidig ikke er et ord om de 10.000, måske 100.000 vietnamesiske fanger, der vansmægter, mange af dem i det, der kaldes tigerbure.

Det er den bedste udtalelse, vi har haft om Vietnam endnu. Men afgørende er, at „udenforstående“ ændres til noget, der kan forstås. Der er ikke noget ved en bred enighed, hvis man bagefter ikke ved, hvad det er, man er enig om. Det kunne ændres til ikke-indokinesiske, ellers vender denne udtalelse sig mod Vietnams befrielseskamp, ellers godkender den amerikanernes propaganda med et Nordvietnam og et Sydvietnam.

Jeg kan godt sige det klart. Jeg kan aldrig gå med til en kritik af, at et folk kæmper for sin frihed. Jeg kan aldrig gå med til en ligestilling imellem besættelsesmagt og besat, og derfor kan jeg ikke stemme for mit partis dagsorden, sådan som den står.

Erhard Jakobsen: Jeg har ved et par tidligere lejligheder prøvet at trække Danmarks udenrigspolitiske hovedmål op ganske kort; og da jeg er mere bestyrket i min tro på rig-

tigheden af disse hovedmål end nogen sinde før, skal jeg bare gentage dem. Det er et meget nemt forståeligt program.

Punkt 1: Danmarks sikkerhed.

Punkt 2: Danmarks sikkerhed.

Punkt 3: Danmarks sikkerhed.

Jeg har ikke spor imod alle kønne udtalelser — for at citere hr. Frode Jakobsen — tungen ud ad vinduet. Det har jeg intet imod, men jeg forlanger bare, at man ikke stikker tungen ud ad vinduet og derved kommer til at skade Danmarks sikkerhed, for så synes jeg, det var meget uforsigtigt selv at stikke tungen ud ad vinduet.

Det kan ikke berøre mig dybt, at man skælder ud over det ene og det andet. Det er sådan lidt demonstrationstrang, som vel skal have afløb, og jeg vil tro, at det gør lige så stort indtryk i USA og andre steder, som når en kæmpeskare på 700 studenter nu samler sig og demonstrerer mod bombardementerne i Vietnam. Det gør nok enormt indtryk. Men alligevel vil jeg sige, at der er grænser for, hvor langt man skal vove sig ud.

Jeg vil gerne her generelt sige, at jeg synes, vi har været meget letsindige med hensyn til Grækenland. Jeg mener ikke, det gør spor, at vi har fordømt, hvad den græske regering har gjort rent konkret, for det er da rigtigt; det var jeg med til i Europarådet, det er da helt i orden. Men når vi har antydnet, at vi også skulle være med til at skaffe Grækenland en ny regering, så synes jeg nok, man har været letsinde, for hvad vil det sige at skaffe et folk en ny regering? Er man klar over, at i og med, at man meget stærkt sætter ind på at fjerne en regering, der sidder, har man intet gjort for at skaffe en ny? Den sandsynlige regering i Grækenland, hvis det kom til kup og opstand, blev formentlig et kommunistisk diktatur. Berører det Danmarks sikkerhed? I allerhøjeste grad, for det overlader ganske simpelt Middelhavet til Sovjetunionen. Det er, hvad der vil ske.

Det er derfor i allerhøjeste grad mere end at stikke tungen ud ad vinduet, meget af det, der er blevet sagt om Grækenland og navnlig om amerikansk støtte til Grækenland, for blæse være med, hvad der så er blevet sagt om den græske regering.

Jeg er så glad for alle de ting, der er sagt fra regeringens side og fra min ordførers side